

Col·lecció Azimut Turisme

Les platges de la Costa Brava

De Blanes a Palamós

Pako Sánchez

Les platges de la Costa Brava

Cossetània Edicions

Primera edició: juny de 2011

Cossetània Edicions
C. de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91 • Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com • www.cossetania.com

© del text i de les fotografies: Pako Crestas
© de l'edició: Cossetània Edicions

Impressió: Indugraf Offset

ISBN: 978-84-9791-895-4

Dipòsit legal: T-538-2011

Col·lecció Azimut / Turisme • 11

***Les platges
de la Costa Brava
De Blanes a Palamós***

PAKO CRESTAS

Cossetània
EDICIONS

Índex

De Blanes a la badia de Palamós

Introducció	8
La Costa Brava.....	9
Consells d'ús de la guia.....	17
 Blanes	18
Platja de s'Abanell.....	22
Platja de Blanes o de sa Palomera	24
Cala de Sant Francesc.....	26
Cala sa Forcanera	
Platja del Treumal.....	28
 Lloret.....	30
Platja de Santa Cristina	34
Platja de sa Boadella	36
Platja de Fenals	38
Cala Banys	40
Sa Caravera	42
Platja de Lloret	44
Sa Caleta	46
Cala dels Frares.....	48
Cala d'en Trons.....	50
Cala Tortuga.....	52
Cala Valentina	54
Cala Gran	56
Platja de Canyelles	58
Cala Morisca	60
 Tossa de Mar	62
Platja de Porto Pi.....	68
Platja de Llorell	70
Cala de la Figuera	72
Cala d'en Carlos	74
Cala Llevadó.....	76
Es Codolar.....	78
Platja Gran de Tossa.....	80
Platja del Reig.....	82
Platja Menuda de Tossa.....	84
Cala Bona	86
Cala Pola	88
Cala Giverola	90

Cala Futadera.....	92
Cala Salions.....	94
Santa Cristina d'Aro	96
Platja de Vallpresona	100
Cala del Senyor Ramon.....	102
Platja del Canyet.....	104
Cala del Canyet.....	106
Sant Feliu de Guíxols.....	108
Platja de Canyerets.....	114
Cala Urgell.....	116
Cala Joana	
Platja de Can Dell	118
Cala dels Músics	
Cala d'en Bosch	
Cala del Vigatà	120
Cala de Port Salví.....	122
Punta de Garbí	124
Cala dels Frares	
Cala dels Penjats	
Platja dels Vagos – Sang i Fetge	126
Platja de Sant Feliu de Guíxols.....	128
Cala Jonca	130
Camí de ronda. Esculls d'en Blanch.....	132
Cala Alga	
Cala del Molí	
Cala Ametller	134
Cala d'en Oliu	
Cala del Cap de Mort	
Cala Ventosa	
Cala del Peix.....	136
Cala Maset.....	138
Sa Caleta	140
Platja de Sant Pol	142
Castell-Platja d'Aro.....	144
Platja del Racó de s'Agaró	148
Cala Pedrosa.....	150
Cala del Barco	
Cala dels Carnissers	
Cala del Ferro	
Cala dels Gossos	

Cala de Vaques	152
Cala sa Conca	154
Cala dels Oriços	
Platja Gran d'Aro	156
Cala Rovira	158
Cala sa Cova	160
Cala del Pi	162
Cala dels Canyers	164
Calonge	166
Cala Belladona	170
Cala del Cap Roig	172
Penyes Blanques	174
Platja de ses Torretes	176
Platja de Can Cristus	178
Cala del Forn	180
Cala dels Esculls	182
Cala del Paller	184
Cala Roques Planes	186
Cala Rocosa	188
Cala de l'Embarcador	190
Cala Gran	192
Cala Roca dels Musclos	194
Cala dels Capellans	196
Cala Racó dels Homes	198
Cala Racó de les Dones	200
Platja de Torre Valentina	202
Platja de Sant Antoni	204
Platja des Monestir	206
Palamós	208
Platja Gran de Palamós	212
Cala dels Pots	214
Cala Margarida	216
Cap Gros	218
Platja de sa Tamardia	220
Platja de la Fosca	222

Introducció

El present treball és el primer d'una sèrie de quatre volums que vol donar a conèixer la totalitat de les platges i cales de la Costa Brava accessible a peu. Resten fora del treball aquelles cales que tan sols són accessibles des del mar.

Aquesta primera part abraça tot el litoral de la Selva i part del Baix Empordà, amb les localitats de Blanes, Lloret de Mar, Tossa de Mar, Santa Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Platja d'Aro, Calonge i Palamós.

Tots els municipis tenen un petit apartat on es fa una pinzellada de la seva història i es descriu els principals indrets d'interès turístic, més enllà de les cales.

Cada platja o cala té la seva fitxa corresponent, on es fa constar l'entorn, l'orientació, l'accés, la població més propera, l'existència o no de transport públic, on aparcar, les característiques (dimensions i tipus de ferm), els serveis i, finalment, es fa una descripció on es detallen certs aspectes singulars de la platja o cala.

Aquesta guia, més enllà de pretendre ser una eina útil per a l'amant de les platges, vol ser una crida a la conservació de l'entorn i una manera de redescobrir el nostre litoral, tot donant a conèixer tots els detalls que fan que la nostra costa sigui tan variada, des dels amples i bulliciosos passeigs marítics fins a la petita cala recollida on no ens quedarà més remei que caminar una bona estona, a canvi de gaudir d'un paratge tranquil i natural.

La Costa Brava

La Costa Brava és el nom que rep la costa gironina que comença, al sud, a la Roca de sa Palomera (Blanes) i acaba, al nord, a la frontera amb França, amb més de 200 km. Limita al nord amb la Costa Vermella rossellonesa, que n'és una continuació geogràfica, i al sud amb la Costa del Maresme.

Comprèn la línia litoral de tres comarques genuïnament gironines: la Selva, el Baix Empordà i l'Alt Empordà.

Gràcies a la seva accidentada geomorfologia, encara es conserven bastants trams de costa amb un paisatge natural i feréstec, relativament poc contaminat per la gran pressió immobiliària que, en certes poblacions, ha creat una forta especulació i una gran intensitat de construcció, en zones amb pocs espais adients per a les grans construccions. Lloret, Sant Feliu de Guíxols, Platja d'Aro i Palamós en són un clar exemple. Per desgràcia, gran part d'aquesta expansió urbanística es va fer als anys seixanta i setanta, on els gustos arquitectònics eren cent per cent funcionals, sense tenir en compte l'estètica.

El terme Costa Brava fou publicat inicialment al diari *La Veu de Catalunya* el 12 de setembre del 1908 pel poeta i escriptor Ferran Agulló. Es refereix al seu paisatge agrest, ple de roques. El 29 de setembre del 1963, al promontori de l'ermita de Sant Elm, a Sant Feliu de Guíxols, l'Ajuntament ofrenà un monument al mateix lloc on Ferran Agulló havia tingut la intuïció de batejar la costa. Si visitem l'ermita de Sant Elm (vegeu el capítol de la Cala Vigatà), hi localitzarem el mirador que va inspirar el poeta.

Habitants: 611.799

Extensió: 3.611,9 km²

El contorn escarpat de les seves afamades platges i les viles marineres que en poblen el litoral no són l'únic atractiu de la Costa Brava. L'espectacle de la natura als parcs dels Aiguamolls de l'Empordà i el cap de Creus, les illes Medes o l'estany de Banyoles, el passat medieval preservat a enclavaments com Pals, el barri vell de Girona o a l'art romànic Sant Pere de Rodes, el surrealisme de les creacions de Salvador Dalí al Triangle Dalinià... Les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Selva, el Gironès i el Pla de l'Estany, batejades com a Costa Brava ara fa justament 100 anys, ofereixen al visitant tota mena d'alternatives per a les vacances.

El caràcter de les platges, molt sovint formades per cales tranquil·les de sorra gruixuda i aigües calmades, atreu els visitants a les costes de les comarques de l'Alt i el Baix Empordà i de la Selva. El perfil agrest de les roques i penya-segats que les envolten i les pinedes que gairebé arriben fins a la mar doten la Costa Brava d'una personalitat única; sens dubte, estem davant d'una de les façanes litorals més maques de tot el planeta.

Entre els principals centres turístics hi ha les localitats de Roses, l'Escala, l'Estartit, Blanes, Lloret de Mar, Platja d'Aro, Sant Feliu de Guíxols o Palamós, a més de les viles marineres de Cadaqués, el Port de la Selva o Palafrugell. La qualitat de les sorres i les aigües es veu reconeguda per les nombroses concessions de banderes blaves del litoral gironí. El respecte mediambiental s'ha demostrat també amb l'obtenció de la validació EMAS per a diverses platges de les localitats de Roses i de Calonge. Així mateix, les platges de Lloret de Mar i de Fenals han merescut el certificat Q de qualitat turística.

Dues poblacions de la Costa Brava gaudeixen de la consideració de destinació de turisme familiar: Blanes i Torroella de Montgrí – l'Estartit. Quatre localitats més (Palamós, Tossa de Mar, Sant Antoni de Calonge i Roses) estan tramitant aquest reconeixement.

Les destinacions de turisme esportiu de l'àrea són Lloret de Mar (ciclisme, futbol, atletisme i esports col·lectius) i Castelló d'Empúries – Empuriabrava (paracaigudisme i futbol) al litoral i Banyoles – Pla de l'Estany (rem, piragüisme en aigües braves, natació, ciclisme, BTT, running i triatló) a l'interior. La Costa Brava disposa de disset ports esportius i dues estacions nàutiques, la de l'Estartit i les illes Medes i la de la badia de Palamós i Sant Antoni de Calonge.

Pel que fa als espais naturals, el Parc Natural del Cap de Creus ofereix la visió de la serralada pirenaica submergint-se a la Mediterrània. Presenta un litoral escarpat amb més tres-centes espècies de peixos i prats i boscos a l'interior que permeten l'observació d'aus migratòries. El segon parc natural de la demarcació, el dels Aiguamolls de l'Empordà, és un espai humit de pràcticament 5.000 hectàrees entre els rius Muga i Fluvià, amb gran biodiversitat de flora i espècies d'ocells. Altres àrees de valor natural són les illes Medes (escenari privilegiat per a la pràctica del submarinisme), els estanys de Banyoles i Sils o els massissos de Cadiretes (Tossa de Mar), Montgrí (Torroella de Montgrí) i les Gavarres (la Bisbal d'Empordà). La flora es converteix en espectacle per si mateixa als jardins botànics de Marimurtra i

Pinya de Rosa, a Blanes, i de Cap Roig i Santa Clotilde, a Calella de Palafrugell i Lloret de Mar, respectivament.

El clima

En conjunt, el clima de la Costa Brava és un clima típicament mediterrani, molt suau i temperat, amb hiverns que no són gaire freds ni estius gaire calorosos, per la qual cosa és un clima molt idoni per gaudir de les platges durant molts mesos de l'any, a l'estiu per banyar-se a les aigües i la resta de l'any per gaudir dels "banys de sol" i de temperatures agradables vora el mar.

Els mesos més calorosos són juliol i agost. Els més freds són desembre, gener i febrer. Els més plujosos, agost i novembre.

Un dels agents típics de la zona nord de la Costa Brava, que de Palamós cap avall ja no es manifesta amb tanta força, és el vent de tramuntana, o vent del nord, que acostuma a ser fred i constant a l'hivern, però que a l'estiu no es presenta amb tanta freqüència.

Un altre agent típic de les èpoques de transició (tardor i primavera) són els temporals de llevant, amb fortes onades i pluges. A l'estiu només n'hi ha cap al setembre.

Tant les llevantades com la tramuntana poden fer completament desaconsellable el bany al mar. No obstant això, a ple estiu no haurem de patir per aquests agents, ja que els dies acostumen a ser tots calorosos, assolellats i cent per cent idonis per gaudir de les platges i les cales. No en va, la Costa Brava és una de les destinacions turístiques més valorades a escala mundial, i això es deu a tres agents: bones infraestructures i serveis, bon temps i el meravellós marc paisatgístic.

Temperatura de l'aigua del mar

Profunditat	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D	Any
Superfície	12,6	12,4	12,4	13,4	15,5	18,9	21,6	22,8	21,2	18,5	16,2	13,8	16,6
20 m	12,8	12,5	12,5	13,0	14,5	17,2	19,4	20,8	20,1	18,2	16,2	14,0	15,9
40 m	12,9	12,6	12,5	12,8	13,7	14,5	14,5	14,9	15,9	17,0	16,0	14,0	14,3

Temperatura de l'aire

	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D	Any
T. mitj.	9,9	9,9	12,3	13,6	17,7	20,9	24	24	21,3	17	11,6	9,7	16
T. màx.	13,8	14,2	16,2	17,9	21,1	24,5	27,5	27,5	25	21	15,8	13,8	19,8
T. mín.	6,1	5,5	8,5	9,45	14,3	17,4	20,5	20,5	17,5	13,1	7,5	5,7	12,8
Precip.	33,4	41,7	27	41,5	62,7	33,1	23	16,7	90,4	43,6	28,8	27,8	470

Gastronomia

Parlar de la Costa Brava és parlar d'una de les millors gastronomies de la Mediterrània. Hi són molt abundants els restaurants de bona cuina que podem trobar a totes les poblacions barrejats amb altres establiments de cuina més convencional (estil pizzeries), restaurants de cuina forana (mexicans, libanesos, xinesos, japonesos, etc.) o *fast-food* de tot tipus.

Amb independència de la proliferació dels altres establiments de menjar més ràpid o de menor qualitat, que sobreviuen gràcies al turisme de masses, a la Costa Brava el ventall per escollir restaurants on fan uns bons menjars es gairebé inesgotable. No en va, a la zona de Cap de Creus, i en concret a la Cala Montjoi, s'hi localitza el que es considera el millor restaurant del món: El Bulli, regentat pel gran mestre de la cuina, Ferran Adrià, un dels catalans més universals dels nostres temps.

A diverses poblacions, any rere any, s'hi celebren campanyes i jornades gastronòmiques:

La garoinada: Cuina de Palafrugell que se celebra entre el gener i el març.

El menú de l'olla de peix, que se celebra a les poblacions de Calonge, Sant Antoni i Palamós, els mesos de febrer a abril.

La cuina de l'arròs, que se celebra a Pals durant els mesos de març i abril.

La cuina de l'àvia, que se celebra a la Bisbal de l'Empordà durant el mes d'abril.

La cuina de l'horta, que se celebra a Peratallada (Forallac), durant els mesos d'abril i maig.

El peix de roca, que se celebra a Begur durant els mesos d'abril, maig i juny.

La cuina del peix blau ganxó, que se celebra a Sant Feliu de Guíxols durant els mesos de maig i juny.

Els tastets de mar. La clova, que se celebra a Torroella de Montgrí i a l'Estartit durant els mesos de maig i juny.

Menú de la gamba, que se celebra a Palamós, Calonge i Sant Antoni de Calonge durant els mesos de maig, juny i juliol.

La cuina de l'aviram, que se celebra a Peratallada (Forallac) durant els mesos de setembre i octubre.

La poma a la cuina, que se celebra a Torroella de Montgrí i a l'Estartit, durant el mes d'octubre.

La cuina del bolet, que se celebra a Santa Cristina d'Aro durant els mesos d'octubre i novembre.

El menú de l'escamarlà, que se celebra a Calonge, Sant Antoni de Calonge i Palamós durant els mesos d'octubre, novembre i desembre.

El niu, plat de taper, que se celebra a Palafrugell durant els mesos de novembre i desembre.

Cal remarcar la celebració dels mercats setmanals amb la venda de productes alimentaris:

Dilluns: Torroella de Montgrí

Dimarts: Palamós, Pals, Santa Cristina d'Aro

Dimecres: Begur, Sant Antoni de Calonge

Dijous: Calonge, l'Estartit

Divendres: La Bisbal de l'Empordà, Palamós

Diumenge: Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols

Finalment, direm que a Vall-llobrega se celebra l'Aula de Gastronomia de l'Empordà, amb activitats i cursos durant tot l'any.

Les zones protegides

Dins de la Costa Brava hi trobem diverses zones protegides, atès el seu interès natural. Concretament, en el sector tractat en aquest llibre, n'hi trobem dues:

Massís de l'Ardenya o Serralada de les Cadiretes

Massís de les Gavarres

Massís de l'Ardenya o serra de les Cadiretes

El massís de l'Ardenya o serra de l'Ardenya, també anomenat massís de Cadiretes-l'Ardenya, és un conjunt de muntanyes situades a la zona litoral de la comarca de la Selva i el Baix Empordà, amb una elevació màxima de 512,1 metres i una extensió de 10,4 quilòmetres quadrats.

Les coordenades de la seva situació són: 41° 45' 23" N, 2° 55' 43" E / 41.75639, 2.92861.

Dins del massís hi trobem les serres de l'Ardenya, les Cadiretes, muntanyes de Llobatera, muntanya d'en Bonet, serra de les Comes, serra d'Aiguafina.

El sector selvatà de la Serralada Litoral Catalana comprèn un conjunt de turons poc enlairats, però que constitueixen una autèntica barrera entre la costa i la plana interior del fons de la depressió de la Selva.

Blanes

Platja de s'Abanell

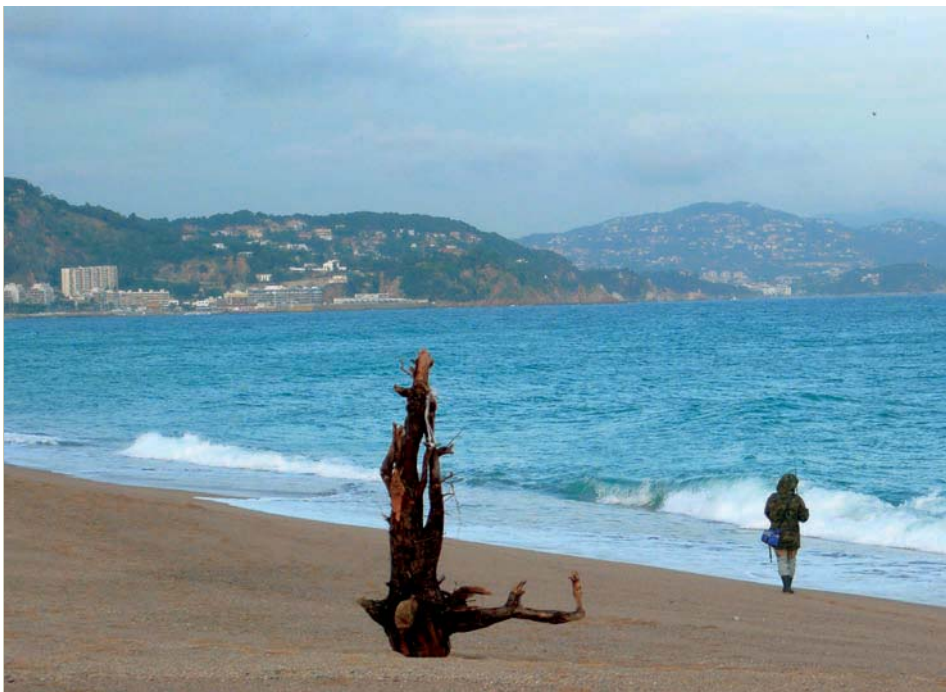
Platja de Blanes o de sa Palomera

Cala Sant Francesc

Cala sa Forcanera

Platja del Treumal

Platja de s'Abanell

Platja de s'Abanell

.....

Entorn: Urbà.

Orientació: Est – sud-est.

Coordenades: 41° 40' 04" N – 2° 47' 14" E.

Accés: Amb vehicle. La majoria de la façana de platja forma part del passeig marítim de Blanes, que té 2,1 quilòmetres de llarg. L'extrem sud també és accessible mitjançant un carrer interior anomenat "avinguda de la Vila de Madrid", que conclou en un cul-de-sac ja a tocar del mar.

Transport públic: La platja és molt llarga. A l'extrem nord, és a dir, a la plaça de Catalunya, on hi ha el cor de la façana litoral de Blanes, hi ha transport públic tot l'any. A l'extrem sud, prop de la des-

embocadura de la Tordera, a la zona de càmping, tan sols hi ha servei de minitren a l'estiu (línia 7).

Població més propera: Blanes. La platja és a la mateixa població.

On aparcar: Al passeig marítim mateix, anomenat passeig de s'Abanell o l'avinguda de la Vila de Madrid, a la zona de càmpings. Tanmateix, a ple estiu, resulta difícil trobar lloc per aparcar en aquestes zones. Gran part del passeig marítim és zona blava.

Característiques: Platja allargada sense accidents geogràfics, a excepció de l'extrem nord, on trobem la penya de sa Palomera, que delimita aquesta

llarga platja. Té més d'un quilòmetre i mig de llarg.

Serveis: Tots.

Descripció: Malgrat que geogràficament parlant ja som dins del terme municipal de Blanes, més al nord de la desembocadura de la Tordera, a la comarca la Selva i la província de Girona, molts consideren que aquesta platja encara no forma part de la Costa Brava, és a dir, que és el límit del Maresme.

Veritablement, ateses les característiques, ens recorda les platges allargades i amb poca personalitat de la comarca veïna. Aquesta platja és la més gran de Blanes i a l'estiu està molt freqüentada, amb més intensitat de gent com més al nord ens situem, és a dir, més al prop de la penya de sa Palomera.

Destaca l'extrem sud, on trobem la desembocadura del riu Tordera, amb el Montseny de fons. Aquelles muntanyes són el lloc de naixement d'aquest riu, que té uns 61,5 quilòmetres de llarg, i just en aquest indret va a morir a la mar; crea un delta de 8 quilòmetres quadrats. A l'hivern es poden veure les muntanyes nevades.

Malgrat que el paisatge està força urbanitzat i és un indret amb poc encís, la desembocadura encara conserva petites maresmes i vegetació de ribera. L'aigua dolça del riu no sempre està connectada al mar, ja que la Tordera té molt trajecte subterrani, i en èpoques eixutes es forma un embassament d'aigua estancada i hi abunden els mosquits al vespre.

Respecte a la resta de la platja, la majoria forma part del passeig marítim i en èpoques en què es veu afectada per llevantades es divideix en dues, amb un escull de pedres artificial al final del passeig, a la zona de càmpings.

La sorra de la platja, en conjunt, és de gra relativament gruixut, que recorda, una vegada més, les platges situades més al sud, a la veïna comarca barcelonina del Maresme.

Es creu que, a l'època romana, a prop del riu s'hi localitzava l'antic conjunt de cases de "Blanda", d'on deriva l'origen de l'actual nom de la població de Blanes.

